

עמ"ת 56294-08-25 - יקיר אטיאס נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 56294-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: יקיר אטיאס
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 17.8.2025 במ"ת 57319-05-25
שניתנה על-ידי כבוד השופטת א' דניאלי
א' באלול תשפ"ה (25 אוגוסט 2025)
עו"ד שחר חצרוני
עו"ד יוסף קנפו
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 17.8.2025 (מ"ת 57319-05-25) השופטת א' דניאלי) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 22.5.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד העורר ונאשם נוסף המייחס להם עבירות של נשיאה והובלת נשק, ירי מנשק חם ואיומים, כולן בצוותא (ת"פ 57280-05-25). על-פי הנטען בכתב האישום, ביום 8.5.2025 הנאשמים איימו על אדם שרב עם אביו של העורר (להלן: המתלונן), ובהמשך לכך הם אף הגיעו לחצר ביתו. בשלב זה ומשהבחין העורר במתלונן שפתח את דלת הבית, הוא ירה ירייה אחת לכיוון הקיר הסמוך לדלת באמצעות נשק שהיה בחזקתו. הכדור שנורה חדר את קיר ביתו של המתלונן ופגע בסופו של דבר בטלויזיה שניצבה במקום. יצוין כי העורר והאדם הנוסף נעצרו ביום 9.5.2025 ומעצרום הוארך מעת לעת.

3. בצדו של כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד. בבקשה טענה המדינה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום ובכלל זה הודעותיו של המתלונן, פלט התכתבויות בין אביו של העורר למתלונן, דיווחו של המתלונן על הירי למשטרה בסמוך לאירוע וסרטונים ממצלמות האבטחה בזירת האירוע. כמו כן, המדינה טענה כי קמות בעניינו של העורר עילות מעצר סטטוטוריות מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) מאחר שמיוחסות לו עבירות נשק. עוד נטען כי קמה נגד העורר עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן קיים חשש ששחרורו יסכן את בטחון הציבור. עוד צוין כי לעורר הרשעה קודמת בעבירות סמים וכן כתב אישום תלוי ועומד נגדו, בעבירות סמים גם כן (ת"פ 39174-12-22).

4. ביום 9.6.2025 התקיים דיון בבקשה ובמהלכו הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בתום הדיון בית המשפט המחוזי הורה, לבקשתו של בא-כוח העורר ובהעדר התנגדות מצד המדינה, על הזמנת תסקיר מעצר. התסקיר הוגש בסופו של דבר ביום 17.8.2025 והובעה בו עמדה חיובית ביחס לאפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

5. בו ביום, בית המשפט המחוזי קיים דיון בעניין, ובסופו הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בעשותו כן, בית המשפט המחוזי הדגיש את חומרת המעשים המיוחסים לעורר, ובכלל זה את העובדה כי התערב בסכסוך שבין אביו לאדם אחר עד כדי שירה לעבר ביתו באין מפריע. כן נקבע כי לא ניתן להתעלם מהפער בין המלצת שירות המבחן בתסקיר שהוגש לבין תוכנו השלילי. על כן, בית המשפט המחוזי קבע כי לא התקיימו טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מן הכלל של מעצר מאחורי סורג ובריאח ביחס לעבירות נשק, ובפרט בנסיבות שאפיינו את האירוע דנן.

6. הערר שבפני מכוון כנגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. בא-כוחו של העורר טוען כי יש לייחס משקל להמלצתו של שירות המבחן. כמו כן, הוא הצביע על כך שבחלופת המעצר המוצעת כבר נעשה שימוש בהליך קודם נגד העורר, וזו הוכיחה את עצמה.

7. הדיון בערר התקיים בפני ביום 25.8.2025. בא-כוחו של העורר חזר בו על עיקרי טענותיו ועתר לחלופת מעצר בעניינו של העורר או למצער להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. מנגד, המדינה טענה כי דין הערר להידחות, והדגישה את המסוכנות העולה ממעשיו של העורר, אשר ביצע ירי במקום מגורים, כמו גם את עברו הפלילי.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. אני שותפה לעמדתו של בית המשפט המחוזי כי בנסיבות העניין, מעבר לפן של החזקה והובלה של נשק, המסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים לעורר עומדת על הרמה הגבוהה ביותר. כפי שציין בא-כוח המדינה במהלך הדיון, אך בנס האירוע לא הסתיים בפגיעות בגוף או בנפש. בנסיבות אלה, לכאורה האפשרות של חלופה אינה נראית הולמת בשלב הנוכחי (ראו והשוו: עמ"ת 49707-09-24 ברקו נ' מדינת ישראל, פסקה

10 (14.10.2024).

9. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"ה (28 אוגוסט 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת